

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 586/2020
04.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у извршном предмету извршног повериоца АА из ..., општина ..., чији је пуномоћник Никола Станојевић, адвокат из ..., против извршног дужника ББ, одлучујући о сукобу надлежности између Првог основног суда у Београду и Основног суда у Лесковцу-Судска јединица у Власотинцу, у седници одржаној 04.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари **НАДЛЕЖАН ЈЕ** Основни суд у Лесковцу, Судска јединица у Власотинцу.

Образложење

Извршни поверилац је Општинском суду у Власотинцу поднео предлог за извршење 12.02.2002. године на основу извршне исправе – пресуде Општинског суда у Власотинцу П 211/93 од 02.04.1993. године против извршног дужника. Решењем тог суда И 85/02 од 18.02.2002. године одређено је предложено извршење. Након добијених података од стране ОУП-а Лесковац и сазнања да је извршни дужник одјављен са територије општине Власотинце и пријављен у СО Звездара, предмет је доставио Четвртог општинском суду у Београду 06.05.2004. године на даљи поступак (спровођење извршења), Основни суд у Лесковцу, СЈ у Власотинцу се решењем И 4835/12 од 21.11.2014. године огласио месно ненадлежним за поступање у овој извршној ствари и по правноснажности решења предмет доставио Првом основном суду у Београду на надлежност.

Први основни суд у Београду није прихватио надлежност већ је предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности на основу члана 22. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овој правној ствари надлежан Основни суд у Лесковцу, Судска јединица у Власотинцу.

Према члану 17. став 1. ЗПП суд у току целог поступка по службеној дужности пази на своју стварну надлежност. Према члану 19. став 1. истог закона, између осталог, прописано је да ће се суд по службеној дужности огласити месно ненадлежним ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу.

Према Закону о извршењу и обезбеђењу у члану 38. став 4. прописано је да ако суд који је донео решење о извршењу није надлежан за спровођење извршења, упутиће решење о извршењу надлежном суду ради достављања тог решења и спровођења извршења.

Имајући у виду да је у конкретном случају Општински суд у Власотинцу 18.02.2002. године одлучио о предлогу извршног повериоца тако што је донео решење о извршењу, накнадно се Основни суд у Лесковцу Судска јединица у Власотинцу није могао огласити месно ненадлежним за поступање у истом предмету, већ је само могао доставити списе надлежном суду за спровођење извршења у смислу цитираног члана 38. став 4. ЗИО.

На основу члана 22. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић